

188. Mellem Brødre kaldt den lille.

(Davids Sejers Sang.)

Moderato.

J. P. E. Hartmann.

p *legato* 1. Mellem Brø-dre kaldt den

lil - - le, og der hjem - me yngst af Aar,

vand-re-de i Vang jeg stil - - le, vog-te-de min Fa - ders

Faar.

2. Pønsende jeg gik og snitted,
Fingernem med Lyst til Sang,
Paa en Strængeleg jeg hitted:
Harpe sær med Orgelklang!

3. Til min Herre, i det Høje
Hvem mon haver det fortalt?
Skjult er Intet for hans Øje,
Men hans Øre mærker Alt!

4. Engelen, som han udsendte,
Tog mig fra min Faders Faar,
Salved mig til Stort at vente:
Krone-Guld i Kongens Gaard.

5. Var de smukke, var de høje,
Brødrene til Pogen kræng,
Naade fandt dog for Guds Øje
Kun den lille Hyrdedreng!

6. Siden voved jeg at møde
Jetten baade lang og bred,
Han ved sine Guder døde,
Banded mig i Helved ned!

7. Sværdet af hans egen Skede
Trak jeg dog og fældte ham,
Livet mistede den Lede,
Israel afstrøg sin Skam!

N. F. S. Grundtvig.